

"L'IDEAL DE L'EBRE"

Portantveu de la Federació Comarcal Ribera - Terra Alta

Redacció: Joventut Republicana Federal - Mora d'Ebre

PER A DESPRÉS DE L'ESTATUT

Possibilitats electorals

Ja ben propera la fi de la discussió de l'Estatut, es veu d'una manera certa que per a les properes eleccions tan sols dues menes de candidats poden presentar-se: els de dreta i els d'esquerra, sense termes mitjos. La lluita serà renyida, serà forta, potser un xic massa a la província de Tarragona.

Qui guanyarà? Heus ací el problema.

Les dretes sortiran a la palestra apoiades per tots els monàrquics i per tots aquells elements que encara que no siguin partidaris de la monarquia, prefereixen certs estaments caòtics per a poder treballar pel seu únic profit. Aquests últims són els que podem anomenar "comerciants a l'engròs de la vella política".

L'antic edifici de la política de primers de segle (o com si diguéssim els candidats dretistes) serà adobat amb els restes de la U. P. de Primo, amb els sometenistes de Berenguer i també amb els tradicionalistes i lligueros.

A més, tota aquesta gent compta, encara, amb un altre procediment: les coaccions. Gairebé tots

els anomenats més amunt són propietaris i segurament faran com sempre, això és, fer votar la candidatura per ells defensada, als seus mitgers i aparcers, sota l'amenaça de treu-re'ls les terres que ells conreen per a profit de l'amo.

¿I amb què compten les esquerres per a oposar-se a tota aquesta coalició d'upetistes i monàrquics poc més o menys disfressats?

Doncs tan sols amb els obrers i encara aquests un xic massa dividits per les baixes i migrades opinions que tenen de la política, encara que potser fins ara han tingut raó, però d'ara endavant ja no, puix que han d'ésser ells mateixos els qui l'han de purificar.

Existeix entre la gent obrera, l'intenció de no acudir a les urnes. Els extremistes 100 per 100 els han dit que no votin, i molts d'ells no votaran sense donar-se compte de que restar forces a l'esquerra, és sumar-se a les dretes, i sense voler saber, tampoc, que de formar-se un Govern dretista o upetista es posaria un dogal a les seves lliures emancipadores.

JOAN FALCÓ.

La lliçó del poble

Invitat, no sabem si per l'Ajuntament o pel "C. I. R. F.", ha visitat nostra vila el senyor Ministre d'Agricultura, qui ha donat una conferència política al Teatre Julio Antonio.

S'anà a esperar el senyor Ministre en manifestació. La manifestació, així com l'acte polític, fou pobre. El poble no hi era. A no ésser per les delegacions d'entitats foranes i Ajuntaments, tant la manifestació com l'acte polític haurien resultat un vertader fracàs.

Nosaltres no creiem que l'abstenció del poble de Mora d'Ebre i de la comarca pervinguí d'una antipatia o animositat envers el senyor Ministre d'Agricultura. Ans al contrari, volem creure que el senyor Ministre d'Agricultura de l'actual Govern de la República, si bé no compta amb l'adhesió i simpatia popular de quan estava a l'oposició, té encara un ben acolliment en el cor dels republicans de per ací.

El que va desplaure al poble, i això ho sabem ben bé del cert, fou el veure que els organitzadors dels actes abans esmentats eren la gent que està divorciada de l'opinió pública, malgrat detentar la majoria de càrrecs de l'Ajuntament i tenir en llurs mans la vida política de la "C. I. R. F.", entitat que preté controlar la política de la localitat i de la comarca.

Qui rebé i acompanyà el senyor Ministre d'Agricultura fou, si fa o no fa, la mateixa gent que el dia 10 de febrer de l'any 1926, en plena Dictadura, rebien i homenatjaven el general Barrera, amb motiu d'inaugurar el Rec i fer entrega d'una bandera al Sometent local.

Qui rebé i homenatjà el senyor Ministre d'Agricultura, home que s'ha manifestat sempre republicà d'esquerra i pertany a un partit avançat, foren precisament la gent que afonarien, si poguessin, als republicans esquerrans i que sols poden conviure amb el caciquisme local o comarcal, que té una camisa per cada règim i no coneix altre procediment de govern que l'ab-

solutisme i el caciquisme més indecorós.

Qui rebé i homenatjà el senyor Ministre d'Agricultura fou la gent que quan vingué el President Macià posaren de relleu, amb la seva actitud desafortunada, la llur incultura i manca d'educació i tacte polític.

Heus ací perquè s'abstingué, donant així una formidable lliçó als prohoms locals que saben coquetejar amb tots els règims, cedir al vent que més bufa i arredoçar-se al sol que més escalfa.

En una paraula, senyor Ministre, el poble s'abstingué perquè anaveu mal acompanyat. Tingueu-ho present, vós, i ells que aprofitin la lliçó per una altre vegada.

Consti, però, que de la comarca vingué alguna representació que us honorava i de la localitat hi havia algun republicà que també us feia honor. Eren tan pocs, però, que quedaven eclipsats per la gran farsa que us vingué a fer acatament. Amb tot, fem per a ells, pels autèntics, pels purs, pels veritables republicans, ni que fossin poquíssims, l'honrosa salvetat que es mereixen, i vagi pel nostre poble, l'homenatge més sincer per haver sabut donar, amb tanta oportunitat i amb tan civisme, una tan gran i formidable lliçó política com l'esmentada.

SERGI TIMONER.

De Corbera d'Ebre

El Centre Republicà Federal d'aquesta Vila, ha sofert una intensa decepció al veure que el President de la República, a proposta del Govern, ha indultat a Sanjurjo, un dels principals quefes de la passada sublevació.

Aquesta determinació ha produït una tant gran desmoralització en les nostres files que costarà una mica superar-la.

Nosaltres no estem de cap manera conformes amb aquesta tolerància. No podem tenir compassió per un home que ha fet vessar sang, en més d'una ocasió, al poble i sempre per motius contraris al poble atèix.

Nosaltres compremem que totes

les persones que per la seva dignitat varen demanar l'indult, devien fer-ho, però, amb tot, creiem que la República devia donar un exemple, per acabar d'una vegada amb aquesta coca d'assassins de la República que instaurà el poble i que si haguessin pogut ensorrar-la a hores d'ara els republicans ens veurien perseguits, atropellats i martiritzats arreu.

El Govern ha cregut oportú fer el que ha fet. Allà ell, nosaltres no hi estem conformes. Ara els cacics, els cavernícoles, el monàrquic i els falsos republicans, somriuen contents pensant que el Govern els hi té por.

Nosaltres, però, ens permetem aconsellar-los-hi que no tinguin gaires esperances, perquè si el Govern no per por com ells creuen, sinó per esperit de tolerància i bondat no ha fet amb Sanjurjo el que calia fer, el poble està en peu de guerra i apenes vingui una nova provocació reaccionària, sense escoltar ni al Govern ni a ningú, el poble es tirarà al carrer i en menys temps del que els cavernícoles creuen, sense calgué intervenció de jutges, ni magistrats, el poble farà la seva justícia inexorable, no amb un sol, sino amb tots els Sanjurjos grans o petits que per desgràcia de la República infecten tots els pobles i ciutats d'Espanya, obstaculitzant l'ora reivindicativa del nou Règim.

Pensin tots els cacics i reaccionaris d'arreu que el poble porta dintre seu tot un munt de segles d'indignació pels atropells rebuts i el dia que aquesta indignació es desbordi i el poble es llençi al carrer a fer la seva justícia, serà una riuada impetuosa de sang i foc més que suficient per a deixar completament sanejades de mala gent totes les terres d'Ibèria.

C.

D'Alcanar

Contestant una fulla de comptes de l'Ajuntament d'Alcanar, els meus amics i correligionaris del Centre d'Estat Català, els contestarem amb un altra titulada "Canarencs, estigueu alerta!"

Dec fer constar que en aquesta fulla no tinc art ni part com suposen alguns dels meus amics del Centre Radical Socialista i no pocs del Centre Federal.

Si jo hagués intervingut en la confecció de la referida Fulla, no hagués deixat tantes coses al "Sac de referència".

Els autors, al no publicar-les, hauran tingut els seus motius, un dels quals pot ésser el deixar reserves per un altra, o pot ésser també, per por de dir el que no es deu callar.

Jo, autor de la Fulla, hauria deixat al marge les petiteses de peixateria, i els haguera recordat:

1. La qüestió de la cultura, doncs l'abandó en que es troben escoles, mestres i nens és molt deplorable.
2. La manca de rentadors de roba.
3. L'estat intransitable dels camins veïnals i carreteres.
4. L'estat poc joios en el referent a higiene i sanitat.
5. L'obertura de l'Estació, tant necessària pel desenvolupament comercial del nostre poble.

Fent una advertència amistosa i respectuosa als meus amics que gaudeixen del poder, no puc callar-me que, per la dignitat i prestigi de la nostra ciutat, es precis que es preocupin un xic més de la

qüestió d'ordre públic nocturn. Saben molt bé els nostres alcaldes amb quina facilitat solen perdre la serenitat els empleats a qui em refereixo.

L'un, pel apassionament belicós de "Cabo de vara" els Cas... Son.

L'altre, per un altra passió pitjor, que no vull nomenar per massa sapiguda, i per la fatxenderia de barrejar-se amb assumptes que no eren de la seva incumbència "el Cas dels Avantaris de la Pistoles".

—Els empleats que amb tanta lleugeresa perden la serenitat, què tenen de serenos?

Això és el que no hauria deixat al sac, com ara no ho deixo al tinter. Prou per avui.

Quan l'ocasió es presenti, sens dubte que els meus amics i correligionaris, seguiràn i seguirem per la tasca començada.

Dos paragrafs als del Centre Federal:

¡Llàstima fondos que gaudeixen per a treballs tant inútils!

«Llàstima també de Nom tan respectable i gloriós per a un estol d'indifinits!

Dec recomenar als meus amics del Centre d'Estat Català i sobre tot al President, paciència i perseverància, treballant amb aquell ideari noble i patriòtic. S'ha de seguir pel camí traçat i palesar arreu que la nostra Entitat, sota el poder, u ostentant-lo, es vellugarà sempre per a fer obra gran, i ja mai amb fins baixos ni lucrosos.

FRANCESC CID.

De Benissanet

Polítiques.

Segons ens assabenta un diari, algun personatge d'aquesta vila, feu acte de presència a l'Assamblea que els radicals de nova trinxera celebraren a Tarragona.

¿Vols-t'hi jugar que el record de Maristany ha fet ensumar la bossa de Pic i Pon?

El Sr. Lerroux pot estar satisfet.

Si hi han diners, a Benissanet no li mancaràn representants.

Els ramats de bens que anys enrera portaven a votar poden preparar-se. Fins la bona que és presenta la collita de vi, contribuirà majorment a l'esplendor de les eleccions i a la satisfacció de la moltonada.

Però ¿qué farà la Lliga?

La competència, en aquest cas, encarrirà la "mercaderia".

Aconsellem als respectables "bens" que no es vinguin per menys de un duro i un got de ví.

I pensin que els amos encara hi faràn negoci.

Cinematogràfica.

Feu-vos explicar la divertida pel·lícula "La carta del bandido o la sed de oro". Riureu una hora.

TIP. SUC. DE ARTS GRÁFIQUES
REDING, 40
TARRAGONA

Els XACOLATES

"ORTHI"
"EL NIÑO"

ES RECOMANEN PER SI SOLS ::

:: DEMANEU-LOS A TOT ARREU

ELS MÉS RICS EN CACAU :: ::

FÁBRICA I DESPATX:

Comte de Rius, 20 .. TARRAGONA

"BARCELONA"

Compañía d'assegurances contra incendis

Delegat per la província

ANTONI ALBAREDA

Reding, 40 - 2.º

TARRAGONA